

Over de noodzakelijkheid der bekering

God dan de tijden der onwetendheid overgezien hebbende, verkondigt nu allen mensen alom dat zij zich bekeren. Handelingen 17: 30

Als wij de omstandigheden van deze tijden gadeslaan, dan ziet men dat het tijden zijn van bekering. De Gereformeerde Kerk zou de beste zijn op aarde. Zij is het ook ten aanzien van de waarheid, die daar wordt geleerd. Maar als men de bevalligheid van het volk beziet, dan is zij niet in het minst de beste. Wij lezen dat de mens verloochend moet zijn. Maar wat is dat? Daarom zou men moeten prediken over boete en de bekering. *De tijd is vervuld en het Koninkrijk Gods nabij gekomen, bekeert u en gelooft het Evangelie*, Mark. 1: 15. Daarvoor zijn dan in het bijzonder de bededagen; die moeten in het bijzonder waargenomen worden, zoals wij nu enigszins hebben gedaan.

Ik spreek over de evangelische bekering, niet op een wettische wijze, want de wet verbetert de mens niet. Hoe meer de wet wordt gepredikt, hoe meer de mens zich dikwijls verhardt of zondiger wordt. Er is in de wet een kracht om de verdorvenheid van de mens op te wekken. Maar wel bij het erkennen van de boosheid van de mens. Daarom, al stonden wij vele dagen te roepen: Mensen, God zal u in de hel werpen en uw land verderven als u zich niet bekeert, dat zou niet helpen. Als wij dat vandaag zouden doen, dan waren wij morgen misschien veel slechter. Ik vrees dat dit de reden is waardoor al dat prediken over de bekering zo weinig nut doet.

De bekering is de mens niet bekend en daarom leren wij uit Kol. 1: 13: *Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het Koninkrijk van den loon Zijner liefde.* Hieruit is te leren wat de bekering was. Daarom hebben wij gesproken van de fontein en grond waaruit de bekering voortkomt, *Want God, Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus*, 2 Kor. 4: 6., opdat wij de mensen door het Evangelie en de genade zouden brengen tot de bekering. De mensen menen dat de bekering is, dat men zo wat kwaads laat en iets goeds doet. In dat kwaad liggen wij bijna allemaal. Vraag de mensen of zij zich bekeren? Wij doen ons uiterste best, zeggen zij, en zij weten van de grond der bekering niets. Het is namelijk het inzien van de geschonden Goddelijke Majesteit en eigen doemwaardigheid. Zij gaan zo maar zelf aan het werk.

Nu zouden wij wederom handelen over de bekering, en dat met inachtneming van de gelegenheid van de tegenwoordige tijd. Dit zijn woorden die Paulus gebruikt tot die van Athene, die vele tempels hadden en zeer Godsdienstig waren, maar zij dienden een onbekende God. Nadat Paulus hun nu nader onderricht had over de ware God, zegt hij: *God dan de tijden der onwetendheid overgezien hebbende, verkondigt nu allen mensen alom dat zij zich bekeren*, Hand. 17: 30.

Daar hebt u in korte bewoordingen de ganse inhoud van het Evangelie, dat is dat grote werk dat God komt te openbaren, dat alle mensen moesten weten en waar al de wijzen van de wereld over verbaasd staan.

Twee delen zijn er.

1. Ten eerste het voorstellen van het Evangelie: *God verkondigt de bekering aan alle mensen.*

2. Ten tweede: de gelegenheid waar Hij dit bij doet, namelijk de tijden der onwetendheid en duisternis. God noemt dit met overtuiging. Hij zegt: Ik zal de onwetendheid wegdoen en vertreden en zeggen: *Bekeert u.*

In het eerste deel dan spreekt de apostel over de bekering, die ik nu in den brede niet zal beschrijven.

Het is niet zo maar wat kwaads te laten en wat goeds te doen, zoals bij Herodes. *Want Herodes vreesde Johannes, wetende, dat hij een rechtvaardig en heilig man was, en hield hem in waarde; en als hij hem hoorde, deed hij vele dingen, en hoorde hem gaarne,* Mark. 6: 20. Maar het is een omkering, die het hart raakt, een weer wijs worden of bezinning; in het Hollands wordt dit wel uitgedrukt met het woord *bekering*. Maar wij slapen allen en zien de kracht van de woorden niet.

Bekeren is: als men zich van het ene einde afkeert en tot het andere einde overgaat. De bekering bestaat dus daarin, dat men zich van zichzelf afkeert tot God. Men kan ook wel zeggen dat het een zich afkeren van de duivel is. Maar toch, als de arme mens zichzelf niet liefhad, zou de duivel geen kracht op hem kunnen uitoefenen. Maar de mens heeft zichzelf lief, en daar komt al dat kwaad vandaan.

Dus, bekeerd te worden is uit de duisternis te komen. Het is een Ander tot Hoofd te krijgen, Die Koning te laten zijn. En dat wordt genoemd: zich bekeren tot God, *en van de macht des satans tot God,* Hand. 26: 18. *Keert weder tot Mij, spreekt de HEERE der heirscharen, zo zal Ik weder tot ulieden keren, zegt de HEERE der heirscharen,* Zach. 1: 3.

Het is dan zo, dat de mens na deze tijd slechts God tot doel heeft en God dient. U meent God te dienen door te bidden, naar de kerk te gaan enzovoorts. Het is waar. Dat is het ook. Slapen en waken, eten en drinken, men doet het slechts voor God. 's Morgens en 's avonds. En bij ons in- en uitgaan. *Die den dag waarneemt, die neemt hem waar den Heere; en die den dag niet waarneemt, die neemt hem niet waar den Heere. Die daar eet, die eet zulks den Heere, want hij dankt God; en die niet eet, die eet zulks den Heere niet, en hij dankt God,* Rom. 14: 6. *Hetzij dan dat gijlieden eet, hetzij dat gij drinkt, hetzij dat gij iets anders doet, doet het al ter ere Gods,* 1 Kor. 10: 31.

De besten onder ons, laten zij zien wat ze doen. Ze zijn maar alleen van het ene naar het andere doel overgegaan. Van de zonde tot de deugd. Eerst dienden zij de wereld om aan hun begeerte te kunnen voldoen, nu dienen zij God om in de hemel te komen. Gij christenen! Dit is het heil waarom Christus in de wereld gekomen is: dat u in leven en sterven van de Heere zou zijn. *Als die dit oordelen, dat indien Eén voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn. En Hij is voor allen gestorven, opdat degenen die leven, niet meer zichzelf zouden leven, maar Dien, Die voor hen gestorven en opgestaan is,* 2 Kor. 5: 15. De bekering is: dat de mens zijn geld en goed, zijn jeugd, schoonheid, gezondheid, aanzienlijke positie, zijn bidden en al wat hij is, en kan, en heeft, voor de Heere heeft. En het is dan ook voor ons. NU, deze bekering verkondigt God.

U zult zeggen: *Paulus deed het; die verkondigde dit.*

Dat is zo en dan blijkt daaruit dat hetgeen de dienaren doen in Gods opdracht gaat. Dat doet God. *Want de wapenen van onzen krijg zijn niet vleselijk, maar krachtig door God, tot nederwerping der sterkten; Dewijl wij de overleggingen ternederwerpen, en alle hoogte die zich verheft tegen de kennis Gods, en alle gedachte gevangen leiden tot de gehoorzaamheid van Christus,* 2 Kor.

10: 4-5. Gij moet de dienaar, die maar een mens is, over het hoofd zien. Gij zoudt hem te grote eer aandoen als u iets van hem, buiten God, verwachten zou.

God verkondigt in het Evangelie aan wie evangeliseert dat het nu de tijden zijn waarin alle mensen zich aan God moeten onderwerpen.

U zult denken: Is dat zulk een grote zaak? Dat God de vergeving der zonden komt verkondigen, dat is het; maar dat Hij de bekering komt verkondigen, wel, dat doet de wet ook!

Antwoord: Ja, wel enigszins door strenge bevelen en scherpe dreigementen, maar het Evangelie wijst de ware aard der bekering aan en belooft genadekracht waardoor de bekering betracht kan worden.

Ja maar, zult u zeggen, de bekering is een last die ons opgelegd is.

Antwoord: O ja, het is een zaak die ten leven is.

1. God komt zeggen dat de hinderpaal, het slecht geweten, weg is. Dat dat nu gereinigd is om Hem te dienen. *Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door den eeuwigen Geest Zichzelven Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw consciëntie reinigen van dode werken, om den levenden God te dienen?*, Hebr. 9: 14.

2. De Koning Zelf komt en zegt: Dien Mij. En daarin is al ons heil. God was vertoornd, wilde ons niet horen en zei: *Doe het getier uwer liederen van Mij weg; ook mag Ik uwer luiten spel niet horen*, Amos 5: 23. En de Koning zegt nu dat wij Hem moeten dienen.

Denk eens in dat er een koning zou zijn die zijn onderdanen zeer zacht had behandeld en begunstigd, ja, beter dan welke koning ter wereld ook, zodat men kon zeggen: Hem te dienen is ons heil. Maar zij hadden tegen hem samengespannen en de koning had hen verjaagd zodat zij ballingen waren geworden en in allerlei ellende verzeild waren geraakt en die koning kwam zeggen: *Kom mijn onderdanen, dien mij hoewel u mij tevoren niet mocht dienen vanwege uw rebellie*. Zou dat geen grote zaak zijn? Zo was het met ons: het paradijs was afgesloten. Wij mochten God niet meer dienen. En nu komt God en zegt: *dien Mij!*

Dit Evangelie verkondigt God aan alle mensen, ook geringen en eenvoudigen die niet lezen noch schrijven kunnen, aan Joden en heidenen, groten, kleinen, geleerden en ongeletterden. Al deze mensen verkondigt Hij *dat ze zich bekeren moeten*. Niet dat ze zichzelf kunnen bekeren, aangezien zij allen dood zijn door de misdaden, Ef. 2: 1. God moet daarom in de ziel schijnen. *Want God, Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus*, 2 Kor. 4: 6.

En door dat licht alleen kunnen zij God dienen. Anders kan de mens er niets aan doen of niet toekomen. De mens moet iets zien dat waardevoller is, want anders zal hij zichzelf niet toebetrouwen aan het licht waardoor men God kent. Dat moet door de hemel in hem gewerkt worden. *En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den enigen waarachtigen God, en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt*, Joh. 17: 3. Dit is en blijft evenwel onze plicht. De bekering moet men wel van de hemel zoeken. God geeft die kracht. *Of God hun te eniger tijd bekering gawe tot erkenning der waarheid, en zij wederom ontwaken mochten uit den strik des duivels, onder welken zij gevangen waren tot zijn wil*, 2 Tim. 2: 25-26. Evenwel moet de mens zich bekeren. Als hij een doel ziet dat zeer de moeite is, dan heeft hij er alles voor over. We moeten het niet opvatten als de overgeestelijken, die zeggen, *dat God in ons moet werken en wij niet anders zijn dan een stok of blok*.

Tweede deel.

Maar wat is nu het geval? Er is een kostelijke gelegenheid en een motief. Er is vergeving der zonden te vinden. God Zelf komt verzoening doen. En dit zegt Hij tot de heidenen die zo lang in de duisternis hadden gezeten. Hij zegt: Mensen, uw goden die u dient, zijn geen goden. De ware God kent u niet. Want u bent verduisterd in het verstand en vervreemd van het leven Gods, Ef. 4: 18., en uw onverstandig hart is verduisterd geworden, Rom. 1: 21. Nu, al die onwetendheid zal ik oogluikend door de vingers zien, en die menigvuldige zonden vergeven en vergeten. *God dan de tijden der onwetendheid overgezien hebbende, verkondigt nu allen mensen alom dat zij zich bekeren*, Hand. 17: 30. Maar dit slaat toch ook op ons. Wij leven nu in die duistere tijden, in tijden van onwetendheid.

Tegenwerping. Hoe dat? Er is toch zoveel geleerdheid?

Antwoord. Al de geleerdheid is maar verkeerdheid als het licht van Gods Geest daar niet bij komt. Is nu dat licht des Geestes wel in ons? Erkent dan dat het tijden van onwetendheid en duisternis zijn. Daarvan staat in Lukas 17: 26: *En gelijk het geschied is in de dagen van Noach, also zal het ook zijn in de dagen van den Zoon des mensen*. En in 2 Tim. 3: 2: *Want de mensen zullen zijn liefhebbers van zichzelf, geldgierig, laatzinnig, hovaardig, lasteraars, den ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig*. Is er wel iemand onder ons waarvan wij zien dat hij zichzelf niet zoekt? De Godheid wordt niet gezien: er is niemand die Zijn goedheid en zoetheid smaakt. Wie ziet Zijn schoonheid zo dat hij de wereld daarom veracht?

Als ik daarover mediteer, meen ik dat alle mensen meer liefhebbers van zichzelf zijn dan liefhebbers van God. Waar zijn die gevoelige uitgangen van de ziel tot God? Als we die hadden, hoe zouden wij er dan van spreken! Maar ga nu eens daarheen waar christenen komen en naar de maaltijden der christenen. Enige der predikanten niet uitgezonderd. Wie spreekt er over God? Daar ziet u dan duidelijk dat de mensen God niet op het oog hebben. Of u moest Jezus tegenspreken: *Zo zult gij dan dezelve aan hun vruchten kennen*, Matth. 7: 20. En Paulus: *Hebbende een gedaante van Godzaligheid, maar die de kracht derzelve verloochend hebben*, 2 Tim. 3: 5. Zij drukken zelfs de schijn van Godzaligheid niet uit. Dat zijn dan de duistere tijden, de tijden van onwetendheid en daarom: de God des hemels, Die ziet nu de tijden aan. De tijden van Babel, van het antichristelijk Beest, daaronder zijn de gereformeerden gekomen ten opzichte van het leven. Behoorden wij nu deze genadige verkondigingen Gods niet in acht te nemen?

Leer hieruit: *deze predicatie en onze genadetijd zijn predikingen en tijden der bekering*.

Wij moesten met lichaam en ziel, goed en bloed Gods eigendom zijn en dat ook op een volledige wijze. U moet door het Evangelie bekeerd worden en niet door de wet. Het blijkt uit de tekst. De apostel predikt het Evangelie en zegt: Dit is de verkondiging die wij van Godswege verkondigen, dat de mensen zich bekeren. Dat predikte Johannes de doper, zeggende: *Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen*, Matth. 3: 2. En hij had er duizenden die hem aanhoorden, maar alles wat hij predikte, was niet anders dan: *bekeert u*. En dat was gedurig zijn tekst: zij zouden ook vergeving der zonden hebben, zoals de doop hun leerde en te kennen gaf. Maar het wordt ook genoemd een doop der bekering der zonden. *Maar Paulus zeide: Johannes heeft wel gedoopt den doop der bekering, zeggende tot het volk, dat zij geloven zouden in Dengene Die na hem kwam, dat is in Christus Jezus*, Hand. 19: 4. De

Zaligmaker predikte ook het Evangelie des koninkrijks. *En zeggende: De tijd is vervuld en het Koninkrijk Gods nabijgekomen; bekeert u en geloof het Evangelie*, Mark. 1: 15. En dat was dat God Koning moest zijn en regeren. *Van toen aan heeft Jezus begonnen te prediken en te zeggen: Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen*, Matth. 4: 17. Let eens op al die predicaties van de Heere Jezus op de berg gedaan, Matth. 5-7. 't Zijn deugden waar de Zaligmaker over spreekt. En het was steeds: *Mens, gij moet u verloochenen. Gij moet af van al dat zienlijke, zoals Jezus Zijn eer, Zijn wil, Zijn goed en alles verloochende*. Hij leerde steeds maar om te doen de wil des Vaders. Zalig zijn zij die zo doen. De weg is eng, de poort is nauw die tot het leven leidt. Het was allemaal bekering en de grond was bekering.

De reden hiervan zijn:

In de eerste plaats omdat de bekering het oogmerk van het Evangelie is. Ik zou willen dat iemand eens optelde hoe vaak het woord 'opdat' voorkomt in dit opzicht: *opdat degenen die leven, niet meer zichzelf zouden leven, maar Dien, Die voor hen gestorven en opgewekt is*. 2 Kor. 5: 15. Of: *opdat wij der zonden afgestorven zijnde, der gerechtigheid leven zouden; door Wiens striemen gij genezen zijt*, 1 Petrus 2: 24. En: *opdat Hij ons tot God zou brengen*, 1 Petrus 3: 18. U zult vinden dat de bekering het oogmerk is van de vergeving der zonden. *Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door den eeuwigen Geest Zichzelf Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw consciëntie reinigen van dode werken, om den levenden God te dienen?*, Hebr. 9: 14. Dat grote Wezen, waardoor hemel en aarde bewogen wordt! *Laat ons de genade vasthouden, door dewelke wij welbehaglijk God mogen dienen, met eerbied en Godvruchtigheid*, Hebr. 12: 28. Die gezegende God is een vloek geworden, opdat de mens voor God zou leven, opdat God Zijn Koninkrijk zou oprichten. *En Hij zal over het huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid, en Zijns Koninkrijks zal geen einde zijn*. Luk. 1: 33.

Och, dat wij verstonden wat of dat is, dat Jezus Koning zou zijn over het huis van David! Daartoe komt Hij op een veracht beest Jeruzalem binnenrijden, om te leren hoe Hij voorspoedig in de ziel op het woord der waarheid zou rijden. *Gord Uw zwaard aan de heup, o Held, Uw majesteit en Uw heerlijkheid. En rijd voorspoediglijk in Uw heerlijkheid, op het woord der waarheid en rechtvaardige zachtmoedigheid; en Uw rechterhand zal U vreselijke dingen leren*, Psalm 45: 4-5.

Er is een tweede reden.

Omdat het heil, de zaligheid, het eeuwige leven, in de hemel te zijn en met Christus te triomferen niet anders te verkrijgen is dan door ons te bekeren, onszelf te verliezen en God eeuwig te dienen. Dat kan ook duidelijk zijn uit de eerste vraag van de Catechismus. Kan iemand iets beters bedenken dan God te prijzen? Kunt u een andere hemel wensen? Ik voor mij wens geen betere. Behaagde de Heere God het mij die genade te bewijzen, dat ik Hem eeuwig mag dienen, met het verstand vervuld van de kennis Gods, en de wil met de liefde tot God. Dat is de hele zaak die Jezus verdiend heeft en die Hij zich nu toeëigent. Dat dan een ieder van u zich afkere van zijn boosheid, Hand. 3: 26. Dat is die zegen waarmee Hij ons zegent, namelijk dat een ieder zich bekere van zijn ongerechtigheid.

De derde reden.

Omdat het Evangelie alleen de kracht heeft tot bekering. Men moet óf door de wet, óf door het Evangelie bekeerd worden. Nu weten wij dat de wet de mens dikwijls verhardt,

maar het Evangelie geeft kracht. Want:

1. In het Evangelie wordt de genade Gods verkondigd en Zijn liefde tot de mensen. Nu, hoe kan iemand beter tot liefde verwekken dan door vertoning van liefde aan hem? *Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons lief heeft gehad, en Zijn Zoon gezonden heeft tot een Verzoening voor onze zonde, 1 Joh. 4: 10. Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in Hem gelooft niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe, Joh. 3: 16.*

2. Het Evangelie verkondigt vergeving der zonden. Och, hoe krachtig is dat? De vleselijke mens zegt: Ik ben in de wereld gekomen, al is het dat ik zo nu en dan een zonde doe, dat is niet zo erg. Een christen zegt: Maar nee, daarom moet ik niet zondigen. *Mijne kinderkens, ik schrijf u deze dingen, op dat gij niet zondigt, 1 Joh. 2: 1.* Die het gevoel heeft, die weet het beste wat het is als God zegt: De zonden zijn u vergeven. Als iemand verzocht wordt tot zonden, laat God dan maar eens zeggen: Mijn kind, al uw zonden zijn u vergeven. Dat zal meer kracht hebben dan dat de predikant spreekt over hel en verdoemenis. Dan smelten de zonden in liefde.

3. Omdat het Evangelie ons zegt dat God een groot werk komt doen om Zijn Koninkrijk op te richten. God wordt mens, en neemt de vloek op Zich. God zegt: *Nog eenmaal zal Ik bewegen niet alleen de aarde, maar ook den hemel. Daarom alzo wij een onbeweeglijk Koninkrijk ontvangen, laat ons de genade vasthouden, door dewelke wij welbehaaglijk God mogen dienen, met eerbied en Godvruchtigheid, Hebr. 12: 26 en 28.*

4. Daarin wordt ons God getoond, en daarmee is het uit met ons. Dat is het gehele werk, dat u verlichte ogen des verstands krijgt. *Opdat de God van onzen Heere Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve den Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis; Namelijk verlichte ogen uws verstands, opdat gij moogt weten, welke is de hoop van Zijn roeping, en welke de rijkdom is der heerlijkheid Zijner erfenis in de heiligen, Ef. 1: 17-18.* Daar komt een stem, die roept tot Sion: *Zie, hier is uw God, Jes. 40: 9.* Als die komt, zal de mens voor Hem leven en Hem verheerlijken. Het Evangelie openbaart en verklaart ons God met al Zijn eigenschappen. Ik zou nu wel eens een mens willen zien die God kent en die niet bekeerd is. Ik ken er wel die zeggen dat ze God kennen. Zij spreken over God en disputeren, maar het zijn de vleselijkste mensen van de wereld. Maar wijs mij er eens één aan die in het aangezicht van Christus God ziet en Zijn eigenschappen. Ik wijs u een mens aan die God kent en waarlijk bekeerd is.

5. Daarin wordt ons God in het vlees aangewezen, Die daar met Zijn volmaakte voorbeeld komt tonen de ware heiligmaking en verloochening. De woorden en geboden die wekken, maar de voorbeelden trekken. O, daar is nu die Deugd in het vlees. Wat is dat kostelijk!

Ik vraag al die geleerde heidenen en die deugdzaame heidenen: Hebt u Jezus wel gezien? Indien niet, dan bent u niet bekeerd!

6. Bijgevolg wordt Jezus ons leven. *Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods, Rom. 8:2.* Hij komt in ons wonen. *Opdat Christus door het geloof in uw harten wone en gij in de liefde geworteld en gegrond zijt, Ef. 3:17.* Hij wordt daar een levendmakende Geest. *Alzo is er ook geschreven: De eerste mens Adam is geworden tot een levende ziel; de laatste Adam tot een levendmakenden Geest, 1 Kor. 15: 45.* Twijfelt u nóg of het Evangelie is de leer der heiligheid?

Deze leer dient tot een onderwijs, *dat het Evangelie de leer der heiligheid en der Godzaligheid is.*

Ik weet niet wat men nu zegt over het Evangelie: het is zo een leer of belofte van vergeving der zonden: God heeft medelijden met de mens, dat die eeuwig in de hel zou moeten branden, en daarom zou God Zijn Zoon zenden en zo zou de mens in de hemel komen.

O nee! Het is waar, daartoe kwam Jezus ook wel, opdat de zonden zouden vergeven worden. Maar daarbij komt dit: opdat wij de zonden afgestorven zijnde, de gerechtigheid zouden leven. *Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij der zonden afgestorven zijnde, der gerechtigheid leven zouden, door Wiens striemen gij genezen zijt, 1 Petrus 2: 24. En: Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen; En onderwijst ons, dat wij de Goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matiglijk en rechtvaardiglijk en Godzaliglijk leven zouden in deze tegenwoordige tijd, Titus 2: 11-12. Opdat God een Koninkrijk hebben zou, en u Zijn eigendom zou zijn.*

De mens heeft zulke vleselijke opvattingen over zijn zaligheid alsof die slechts bestond in de vergeving der zonden. Neen, christenen. In de hemel zal men niet anders doen dan dag en nacht roepen: *Heilig, heilig, heilig is de Heere der heerscharen.* De mensen verstaan de kracht van het Evangelie niet, maar menen door wat te doen of te laten of wat te zullen doen dat het in de wet zit en dat die hem daartoe aansporen zal. Maar mens, er is in de wet geen kracht dan om te doden.

Tegenwerping: Maar het Evangelie bestaat slechts in beloften, of wilt gij weer half Sociniaans worden?

Antwoord: Neen, dat wil ik niet. God beware mij daarvoor. Neen, ik betuig voor de gehele wereld dat het Evangelie niets anders biedt dan beloften. Maar dit zijn de belofte en Die het doet: *En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwen geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vlesen hart geven. En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen, Ezech. 36: 26-27. Maar dit is het verbond, dat Ik na die dagen met het huis Israëls maken zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven, en zal die in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn, Jer. 31: 33. Dat is niet alleen de zonden vergeven, zoals deze mensen zeggen, maar een nieuw hart geven. Nu, in dit eerste verbond zijn wij niet gebleven. Maar nu komt God een nieuw verbond oprichten, zeggende: Ik zal mijn wet in hun hart inschrijven. Nu niet meer gebiedende of dreigende, maar slechts belovende: Ik zal, zegt God. *uw hart besnijden en het hart van uw zaad om den HEERE uw God lief te hebben met uw ganse hart en met uw ganse ziel, opdat gij leeft, Deut. 30: 6.**

Het Evangelie zegt dat Jezus Koning zal zijn. Maar de mens zegt: Het Evangelie zegt dat Jezus mijn Zaligmaker is en de zonden vergeeft. En dat geloof ik vast, hoewel de predikant mij tot aarzelen tracht te bewegen.

Maar neen! De wet moest in uw hart geschreven zijn.

Tot onderwijs.

Hieruit volgt dat deze tijden de tijden zijn van de Godzaligheid en bekering om naar de wet der liefde te leven. Hoe meer de mensen verduisterd zijn, hoe meer de vromen hun hoofd

opsteken. Want dan is hun verlossing nabij. En wie weet, als wij de zaak eens werkelijk begrepen en op de ziel bonden, of dit niet de tijden zouden zijn waarin het licht zou komen. Over de tijd met veel licht wordt geschreven: *Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid des HEEREN gaat over u op. Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken en donkerheid de volken; doch over u zal de HEERE opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden* Jesaja 60: 1-2. En vers 19: *De zon zal u niet meer wezen tot een licht des daags, en tot een glans zal u de maan niet lichten; maar de HEERE zal u wezen tot een eeuwig Licht, en uw God tot uw Sierlijkheid.*

Geloof het, de tijd is daar. Zagen wij maar dat wij zo slapen, en ik ook. Het is waar: God dwingt mij soms om het eens te zien. En dan slaap ik maar weer verder. Die enigszins ogen hebben, die zien dat het zo is. Lees eens die kostelijke hoofdstukken. *En ik zag een anderen engel, vliegende in het midden des hemels, en hij had het eeuwig Evangelie, om te verkondigen degenen die op de aarde wonen, en aan alle natie en geslacht en taal en volk, zeggende met een grote stem: Vreest God en geeft Hem heerlijkheid, want de ure Zijns oordeels is gekomen, Openb. 14: 6-7. En ook: En zij zongen het gezang van Mozes, den dienstknecht Gods, en het gezang des Lams, zeggende: Groot en wonderlijk zijn Uw werken, Heere, Gij almachtige God; rechtvaardig en waarachtig zijn Uw wegen, Gij Koning der heiligen! Wie zou U niet vrezen, Heere, en Uw Naam niet verheerlijken? Want Gij zijt alleen heilig; want alle volken zullen komen en voor U aanbidden; want Uw oordelen zijn openbaar geworden, Openb. 15: 3-4.*

Over deze tijden wordt gesproken, als Babel op het toppunt is en als het ware op de troon zit, en als de Heere zeker Zijn oordeel over Babel begint uit te voeren. Die honderdvierentwintig duizend, (dat wil zeggen: de vromen die er dan nog zullen zijn. zagen toen dat de engel rond vloog door het midden des hemels, met het eeuwig Evangelie. Wat riep hij? Mensen uw zonden zijn u vergeven? Nee, maar hij riep: *Vreest God en geeft Hem heerlijkheid!* Openb. 14: 7.

Och, leg het eens op uw hart. 't Is de tijd om God te vrezen en in Zijn wegen te wandelen. En daarna wordt van die heiligen gezegd dat zij stonden aan de glazen zee, hebbende de citers Gods. *En zij zongen het gezang des Lams, Openb. 15: 2-3.* Maar nu liggen en versmoren wij in de doodslaap van Babel, als tussen molenstenen. Och, wordt wakker. Laat ons God de eer geven, want het zijn nu de tijden om uit de duisternis te ontwaken.

Tot ons onderzoek.

Laten wij nu de gestalte van de tijd eens onderzoeken. Dan zullen wij zien dat het niet lijkt op die kostelijke tijden, die ons in het woord worden beschreven. Zouden wij wel zeggen, dat dit de tijden waren, waarin de bekering zou doorbreken als een zuurdesem en waarin de vorm van het leven overgoten zou worden? *Maar Gode zij dank, dat gij wel dienstknechten der zonde waart, maar dat gij nu van harte gehoorzaam geworden zijt aan het voorbeeld der leer, tot hetwelk gij overgegeven zijt, Kom.. 6: 17.*

Tegenwerping: Maar er is een tweeërlei bekering en velen hebben al de eerste bekering en die moeten dan maar voortgaan.

Antwoord: Dat is waar, er is een eerste en een tweede bekering, maar als ik het hedendaagse christendom eens bezie, mezelf niet uitgezonderd, dan hebben velen genoegzaam de eerste bekering nog van node. Ik zal over de openbare Goddelozen niet spreken, waarbij men zoveel gruwelen waarneemt. Maar laat ons de vromen eens bezien,

die op een andere manier trachten te leven. Ik verzoek u, let er eens op. Ik zet ook mezelf daar onder. Laat ons onszelf eens onderzoeken om te zien of wij bekeerd zijn, zoals we ons inbeelden en zoals we door anderen beschouwd worden.

1. Zijn wij wel zo zichtbaar als lichten te midden van de wereld en duisternis, in woorden en werken en alles? Zijn wij zo principieel om Gods wil zo heilig te doen? Geven wij onszelf zo aan God over? Kunnen wij zeggen, dat wij altijd voor God leven? Als u gelegenheid hebt tot het kwade, leidt Gods Geest u dan in de rechte sporen? Als ik de mensen onderzoek, ook diegenen die zeggen dat ze Gods Geest hebben, als er gelegenheid komt van twist of zwaarigheid, dan moet ik verbaasd staan en zeggen: Waar is Gods Geest? Men spreekt er wel eens wat over, maar in de praktijk is het een geheel onbekende zaak.

2. Let eens op de gronden van de christenen. Waar zijn die toch? Men heeft er wel eens iets over geleerd tijdens de catechisaties en lidmatencatechisaties, maar de praktijk komt er in het geheel niet mee overeen.

Bijvoorbeeld: men zegt dat een christen nederig moet zijn en graag de minste wil wezen. Men moet vermaak hebben in de verachting. Dat zijn zo onze gesprekken en men weet er kostelijk over mee te praten als men op de catechisaties komt en de predicaties repeteert. Maar als men dan eens veracht wordt, hoe ellendig gedraagt men zichzelf dan? Ik zeg gedurig weer: waar is uw wil om veracht te zijn?

Och, al dat gepraat is maar niets, als de bekering niet doorbreekt. Wij zouden ons in deze tijd geheel over moeten geven aan de Heere, nu God Zijn oordelen begint uit te voeren. Zullen wij Gods Koninkrijk zien enkel door te disputeren? O neen! Slechts door God te vrezen en te tonen dat Jezus in ons leeft. Zullen wij dat woord hebben en zal God ons zo liefhebben dat Hij ons komt te kastijden en zullen wij ons niet bekeren? Wij hebben nu al zoveel maanden bededagen gehouden en het blijft bij de vroegere bekering.

Let eens op de oorzaak waar dit door komt:

1. Het Evangelie wordt verkeerd opgevat. Men begrijpt niet dat de bekering een belofte van het Evangelie is.
2. Wij hebben de bekering verkeerd begrepen, denkend dat het zo iets was als iets kwaads na te laten en iets goeds te doen. Maar het bestaat in het geven van zijn hart aan God, in het overgaan van zijn eigen koninkrijk in dat van God, en zonder scepter voor God te zijn.
3. De mensen hebben gemeend bekeerd te zijn. Ik zou wensen dat u en ik het eens zó zouden opvatten dat wij nog bekeerd zouden moeten worden. Wij hebben wel eens iets geleerd en gedaan, doch wij zijn nog van onszelf gebleven.
4. Het uiterlijk burgerlijk leven heeft ons bedrogen. De vijand heeft zijn tienduizenden verslagen.

Ik hoorde iemand dat eens op een verschrikkelijke manier afwijzen. Hij zei dat het erger was dan het heidendom. En het is werkelijk zo als ik bespeur hoe dat zij afdwalen van de ware gronden. Ik kan me niet voorstellen dat er iets erger is dan dat zij zijn als die zoon die zeide: *Ik ga, heer; en hij ging niet*, Matth. 21: 30. Als zij over de bekering horen spreken, dan zegt men: O ja, dat wil ik gaan doen. Maar zij staan niet in die heilige afhankelijkheid van God. Zij worden bewogen bijna een christen te worden, Hand. 26: 28. O, dat lege berouw en die holle bekering! Dat is zo'n ellendige zaak, en nochtans menen zij allen dat zij bekeerd zijn. Als men zo hier en daar een misslag begaat, dan betert men die en dat is dan zich bekeren. O neen! 't Moet van binnen veranderd

worden. gij moet uit uzelf gaan en in Gods gemeenschap geraken.

5. Het misbruik van de leer der onvolmaaktheid, die leer is kostelijk en goed. Dat is het verschil tussen de staat der genade en de heerlijkheid. Maar hoe gruwelijk wordt die door de mensen misbruikt! Als u hen begint aan te raken en aan te tasten op hun gevoeligheid, dan is het eerste woord: *men kan niet volmaakt zijn*.

Ik heb daarover een klein traktaatje uitgegeven, maar het is onbegrijpelijk hoe dat dit mishandeld wordt. Zie, door dit alles blijft de bekering achterwege.

Nu christenen, de biddag zegt ons dat wij ons moeten bekeren. Ach, dat wij ons op deze dag zouden bekeren!

Ik zal geen beweegredenen gebruiken, want ik spreek tot christenen, die graag in de hemel zouden zijn en zeggen dat zij God kennen. Wel, is dit uw hemel? Die God kennen zij in de hemel. Indien gij door een kiertje iets van God had gezien, dan was u verslonden en al het eigen werk weg. O, u zou het zien dat het oneindigmaal waardiger was dan u bent en zou denken: Al wat ik heb, dat moet toegebracht zijn en dan zouden wij ons dadelijk bekeren, als wij God maar zouden kennen. Hoe lang heeft God gedonderd met Zijn oordelen om ons tot bekering te brengen? En wie denkt u, dat er uiteindelijk zal winnen, u of God? Zeker, de Heere zal verheerlijkt worden. Is het niet door de bekering, dan door plagen. Geeft dan liever God de eer, *eer dat Hij het duister maakt en eer uw voeten zich stoten aan de schemerende bergen; dat gij naar licht wacht, en Hij datzelve tot een schaduw des doods stelle, en tot een donkerheid zette*, Jer. 13:16. Zeg liever: *Gij hebt het gewonnen, gij Zone Davids*. Laat Jezus het toch winnen, dat is uw heil, het heil van uw ziel. O! Geeft het alles aan de Heere en u zult het dan vinden in Hem. *Zalig en heilig is hij, die deel heeft in de eerste opstanding; over dezen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen heersen duizend jaren*, Openb. 20: 6. Die opstanding is volkomen voor de Heere. Niet zo hier en daar. Heeft God u daar niet toe gemaakt, geschapen en verlost, opdat u voor Hem en niet voor uzelf zou zijn?

Dat zou het heil voor uw ziel zijn. Ik roep u wel op tot wegwerping van uw begeerlijkheden, maar u zult het rechte vermaak vinden. Ik roep u wel tot doden, maar het is om te leven. Ik roep u niet tot onmogelijke dingen, want God belooft Zijn wet in uw harten in te schrijven. Het Evangelie dient daartoe. God zal het in u werken. Heeft God daartoe niet het land verlost? Sommige plaatsen heeft God laten verbranden en zo verschrikkelijk laten mishandelen; ons heeft de Heere verschoond.

Toen de Heere ons het juk van de koning van Spanje had verbroken, toen zeiden wij: Wij zullen de afgoden niet meer dienen. En zie, onder alle groene boom lopen wij hoererend van Hem af. Mag God niet in waarheid tegen ons zeggen hetgeen Hij tot de Joden gezegd heeft? *Als Ik vanouds uw juk verbroken en uw banden verscheurd had, zo zeidet gij: Ik zal niet dienen; maar op allen hogen heuwel en onder allen groenen boom loopt gij om, hoererende. Ik had u toch geplant, een edelen wijnstok, een geheel getrouw zaad; hoe zijt gij Mij dan veranderd in verbasterde ranken van een vreemden wijnstok?*, Jer. 2: 20-21.

Ik weet dat u uzelf verwondert en de afgoden van de Joden verfoeit, daar zij de Baäl dienden, maar als na ons een ander geslacht opstaan zal, en zij ons leven en de beschrijving daarvan zullen horen, is het zeker dat ze zich duizendmaal meer zullen verwonderen dan wij ons over de Joden verbazen, als zij God maar enigszins in het oog krijgen.

Nu, als wij zo voortgaan en onze bededagen onvruchtbaar blijven, verwacht dan wat God doen zal. Leest het vonnis: *Ik zal ganselijk alles wegrapen uit dit land, spreekt de HEERE. Ik zal wegrapen mensen en beesten, Ik zal wegrapen de vogelen des hemels en de vissen der zee, en de ergernissen met de Goddelozen; ja, Ik zal de mensen uit dit land uitroeien, spreekt de HEERE. En Ik zal Mijn hand uitstrekken tegen Juda en tegen alle inwoners van Jeruzalem; en Ik zal uit deze plaats uitroeien het overblijfsel van Baal, en den naam der Chemarim met de priesters, Zef. 1: 2-4. En: Gedenk dan, waarvan gij uitgevallen zijt, en bekeer u, en doe de eerste werken; en zo niet, Ik zal u haastelijk bijkomen en zal uw kandelaar van zijn plaats weren, indien gij u niet bekeert, Openb. 2: 5.*

En ziet u het niet voor uw ogen, dat God henen gaat; ik heb al reeds enkele jaren erop gewezen dat de Heere verhuist, opdat wij dit op ons hart leggen. Luister naar het woord! *Wiens wan in Zijn hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer doorzuiveren en Zijn tarwe in Zijn schuur samenbrengen, en zal het kaf met onuitblusselijk vuur verbranden, Matth. 3: 12.* Als die boom geen goede vruchten draagt, maar het erger wordt, zoals wij nu over de oorlog zeggen dat die verhevig, dan zal hij gewis uitgeroeid worden, want God zal Zijn dorsvloer doorzuiveren. Och, of er nog enkelen waren die zich hierdoor lieten bewegen.

Ik kan er niet meer over zeggen, maar hetgeen ons vooral zou moeten bewegen, dat is toch wel de liefde Gods in Christus. *Want de liefde van Christus dringt ons, als die dit oordelen, dat indien Eén voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn. En Hij is voor allen gestorven, opdat degenen die leven, niet meer zichzelf zouden leven, maar Dien, Die voor hen gestorven en opgewekt is, 2 Kor. 5: 14-15.*

Middelen.

1. Wij moeten gaan erkennen, dat wij niet bekeerd zijn. Het bederf is zo groot, ook aan degenen, die al een grond van bekering hebben. Het is alsof ze nooit bekeerd zijn of waren. Want waar is die doordringende kracht die u in het woord ziet, die de bekeerden hebben gehad, waardoor zij zich hebben afgescheiden van de wereld? O! Er moet wat anders in blinken. En men ziet dat ook in degenen die zich afgescheiden hebben. Daar is iets anders in. Maar ik zeg niet dat zij volmaakt zijn. Maar waarom dringen wij niet door, anders dan om onszelf in te beelden, dat het al goed is? Men zegt dat de kerk nu al in een fraaie, goede staat is. Maar bedenk toch allemaal, hoofd voor hoofd, dat lijkt nog niets op de christelijkheid. Er moet sprake zijn van een wegwerping en verlating zijn van onszelf, en een eigendom van God naar ziel en lichaam worden.

2. Wij moeten God leren kennen. Het is waar. De middelen zijn zo zwaar als de zaak zelf. Maar als u het zelf kon doen, dan zou het niet deugen. Leert dan God kennen door een licht dat van de hemel komt. Wij moeten de kracht Gods prediken. *Doch wij prediken Christus den Gekruisigde, den Joden wel een ergernis, en den Grieken een dwaasheid. Maar hun die geroepen zijn, beiden Joden en Grieken, prediken wij Christus, de Kracht Gods en de Wijsheid Gods, 1 Kor. 1: 23-24.*

Wat voor raad is er dan te geven?

Zuchten naar de hemel en het vandaar te verwachten.

Maar dat kan ik ook niet doen. Waar kan ik uiteindelijk dan op rusten?

Nergens, behalve in God. Och, dat wij maar leerden te rusten in God en op Hem zouden zien. Wij zouden Hem beter leren kennen dan nu. Niet met zo'n kennis als men op de scholen leert, maar met een hemelse kennis. De andere is niet meer dan schijn, *hebbende de*

gedaante der kennis en der waarheid in de wet, Rom. 2: 20.

3. Beoefen de heilige afhankelijkheid van God. Ik kan u niets anders zeggen of adviseren. Van de hemel moet uw hulp komen, 't Is zoals eenmaal Joram, de koning van Israël, tot een zekere vrouw zei. *Waarvan zou ik u helpen? Van den dorsvloer of van de wijnpers?*, 2 Kon. 6: 27. Ach, wij bekeren ons door onze eigen krachten. En waartoe heeft het ons anders gebracht dan tot het worden van burgerlijke mensen? Ik houd het daarvoor dat wij zelfs al te veel gezegd hebben: *Bekeer uzelf, begin maar, en dan zal God u helpen.*

Maar wat dan? Moet ik stilzitten en niets doen?

Antwoord: Dit is de allergrootste werkzaamheid: gij moet zuchten, begeren, gaan liggen onder de dauw des hemels. Ik kan niet zeggen wat of het is de gehele dag te gaan onder de invloed van de dauw van Gods invloed, als dorre kruiden, het alleen van de hemel te verwachten. Ik wil niet dat wij het door onze eigen krachten zullen doen, maar dat wij het van de hemel zouden begeren, daaraan blijven hangen, in de kracht des Heeren sterk worden. Die roekeloze voornemens, hoe hebben die ons bedorven en in vleselijke mensen veranderd, omdat wij het in onze eigen krachten gedaan hebben!

4. Gebruik deze biddag daartoe. Ga dan vanavond niet uw vrienden bezoeken, noch uw beroep uitoefenen, maar ga alleen onderzoeken hoe het met u staat, en klaagt en zucht tot de hemel. Zie hoe u voor uzelf leeft, hoe u in slaap bent gevallen, en leg uzelf onder Gods bewerking. En voordat de zon ondergaat, zal het licht komen. En dan zult gij zeggen: *zijt Gij dat Heere?* Als Hij vanavond niet komt, ga heen en blijf wachten. Al moest u weken, maanden en jaren wachten. Hij, die te komen staat, zal komen. En wie weet of Hij niet nog deze dag zal komen?

5. Spant u samen in. Als u een kooltje vuur alleen laat liggen, gaat het gemakkelijk uit. Maar als het ene bij het andere ligt, gaan ze samen in brand. O, wat zou dat liefelijk zijn! Gij moet niet zo tegen elkaar stoten. Gij moet niet als bokken doen. Heeft iemand nog gebreken? Zoekt die te bedekken en wees een medicijnmeester voor de ziel.

Laat ons dan samenspannen opdat wij elkaar vermanen en daartoe aanzetten. De wereld zal er wel mee spotten en zeggen dat wij een nieuwe kerk oprichten, maar daar is niets aan gelegen. De ware bekering kan niet bestaan zonder haat en beschimping en bespotting van de wereld. Nu, wie weet wat de Heere doen zal? Laat ons daarom samen bidden. Amen.